HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ס"ל כו'. כיון דלתירצו הנך מיניהו לענין ליקוד לתירצו נמי לענין לכילה כתמימים: **ואי אפשר משליך ולכלב וכו'**. ומכאן מוכיח מוהר"ן מינה דלילו הוי קרא מיירי בנבחר היוצא מן הכלל עובר שהוציא את ידו בשחיטתו אמו שלא בשעתה לא הוי שחיטה לגבי אמו ואפילו בשחיטה כשרה אינו מכשיר לאכילה אלא לכלב כמו שהוא בנבלה ולא מהני ליה שחיטה לענין שיהא מותר לזורקו לכלב ולא לאכלו לאדם ולא לכהן ולא לישראל ולא לגר תושב ולא לנכרי ולא לעבד ולא לשפחה ולא לקטן ולא לקטנה ולא לאשה ולא לאיש ולא לזכר ולא לנקבה ולא לטמא ולא לטהור ולא לבעל מום ולא לתמים ולא לבעל מום קבוע ולא לבעל מום עובר ולא לבעל מום שעבר ולא לבעל מום שיעבור ולא לבעל מום שעבר ויעבור ולא לבעל מום שלא עבר ולא יעבור ולא לבעל מום שעבר ולא עבר ולא לבעל מום שיעבור ולא יעבור ולא לבעל מום שעבר ועבר ולא לבעל מום שלא עבר ועבר ולא לבעל מום שיעבור ועבר ולא לבעל מום שעבר ויעבור ועבר ולא לבעל מום שלא עבר ולא יעבור ועבר ולא לבעל מום שעבר ועבר ויעבור ולא לבעל מום שלא עבר ולא יעבור ולא עבר ולא יעבור ולא לבעל מום שעבר ועבר וי